

Arrest

nr. 117 120 van 17 januari 2014
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Stad HASSELT, vertegenwoordigd door het College van Burgemeester en Schepenen.

DE VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Surinaamse nationaliteit te zijn, op 6 juni 2013 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de burgemeester van de stad Hasselt van 13 mei 2013 van de gemachtigde tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 10 juni 2013 met referentienummer REGUL X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 28 oktober 2013 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 6 november 2013.

Gelet op de beschikking van 26 november 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 december 2013.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. MUTOMBO, die *loco* advocaat M. SAMPERMANS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. BRACKE, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De bestreden beslissing betreft de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 13 mei 2013 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

2. Over de rechtspleging

Overeenkomstig artikel 39/81, zevende lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) doet de Raad uitspraak op basis van de synthesesemorie behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft.

3. Onderzoek van het beroep

3.1 In een enig middel van haar synthesesemorie voert de verzoekende partij de schending aan van *“de zorgvuldigheidsplicht iuncto de motiveringsplicht”*, alsmede van het redelijkheidsbeginsel voor zover zij stelt *“dat het manifest om een onredelijke beslissing gaat”*.

3.2 Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) werd aan de partijen bij beschikking de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter zich steunt om vast te stellen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt in de beschikking van 28 oktober 2013 het volgende gesteld:

“Overeenkomstig artikel 39/81, zevende en vijfde lid, van de vreemdelingenwet, “doet de Raad uitspraak op basis van de synthesesemorie”, waarin “alle aangevoerde middelen worden samengevat”.

De bestreden beslissing geeft duidelijk de juridische grondslag aan, en bevat een feitelijke motivering die evenredig is aan het gewicht van de genomen beslissing op basis van de elementen die op het moment van de bestreden beslissing in het dossier aanwezig waren. In de bestreden beslissing wordt duidelijk aangegeven dat de volgende documenten niet overgemaakt werden: voldoende bestaansmiddelen E. B. J. en E.T.S.L., ziektekostenverzekering hele familie, bewijs van stortingen in het verleden, bewijs van onvermogen.

Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij op 12 december 2012 een aanvraag voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de EU heeft aangevraagd (bijlage 19ter). Op de bijlage 19 ter werd uitdrukkelijk aangegeven dat de verzoekende partij ten laatste op 12 maart 2013 bovenvermelde documenten moest voorleggen. Uit het administratief dossier blijkt dat deze documenten niet voor de gevraagde datum aan de verwerende partij werden overgemaakt.

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de overheid de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenfinding. Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het betreffende dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken. Zoals blijkt uit hetgeen voorafgaat is dit in casu gebeurd. Voorts beperkt de verzoekende partij zich tot een algemene argumentatie zonder evenwel aan te duiden op welke wijze de bevoegde staatssecretaris, door het nemen van de bestreden beslissing, het zorgvuldigheidsbeginsel geschonden zou hebben. Een schending van de motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel wordt in casu niet aannemelijk gemaakt.

Het middel lijkt ongegrond.”

3.3 Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog haar visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224 092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl. St. Kamer*, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet

toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

Op 6 november 2013 dient de verzoekende partij een verzoek tot horen in, waarin zij niet slechts vraagt gehoord te worden, maar tevens de redenen uiteenzet waarom zij wenst gehoord te worden. Gelet op het bovenstaande kan met deze schriftelijk aangevoerde redenen echter geen rekening gehouden worden.

In het proces-verbaal van terechtzitting van 17 december 2013 staat het volgende vermeld: *“De kamervoorzitter nodigt uit om te reageren op de beschikking, voorwerp van de vraag tot horen. VzP verwijst naar het verzoekschrift. VwP verwijst naar de nota.”*

3.4 In de eerste plaats dient erop gewezen dat de Raad overeenkomstig artikel 39/81, zevende lid van de vreemdelingenwet uitspraak doet op basis van de synthesememorie, en dus niet op het verzoekschrift. De verzoekende partij kan dienvolgens niet dienstig verwijzen naar het verzoekschrift. Verder dient erop gewezen te worden dat de verzoekende partij hoe dan ook in het geheel niet ingaat op de in de beschikking van 28 oktober 2013 opgenomen grond, zodat zij geen elementen aanbrengt die ertoe zouden nopen anders te oordelen dan hetgeen met betrekking tot het enig middel reeds in voornoemde beschikking werd aangegeven. Zij maakt op deze manier niet aannemelijk dat de beschikking onterecht werd genomen. De inhoud van de beschikking blijft daardoor overeind en het beroep dient te worden verworpen.

Met verwijzing naar de in voornoemde beschikking van 28 oktober 2013 opgenomen grond, dient te worden vastgesteld dat de schending van *“de zorgvuldigheidsplicht iuncto de motiveringsplicht”* en in de mate waarin de verzoekende partij stelt *“dat het manifest om een onredelijke beslissing gaat”*, de schending van het redelijkheidsbeginsel, niet kan worden aangenomen.

Het enig middel is ongegrond.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het geding ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien januari tweeduizend veertien door:

mevr. A. DE SMET,
dhr. M. DENYS,

kamervoorzitter,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET